

Antonina Karpowicz-Zbińkowska: Palestrina, Canticum canticorum

Nie jest także do końca jasne przeznaczenie tego cyklu motetów, czy były one używane w liturgii, czy raczej służyły do prywatnej pobożności

Nie jest także do końca jasne przeznaczenie tego cyklu motetów, czy były one używane w liturgii, czy raczej służyły do prywatnej pobożności - przeczytaj felieton z cyklu Perły Muzyki Dawnej

Giovanni Pierluigi da Palestrina (1525-1594), „kanonizowany” przez Sobór Trydencki na sztandarowego kompozytora Kościoła katolickiego, wypracowawszy sztywny kanon reguł, którym miał się rządzić

kontrapunkt obowiązujący w utworach liturgicznych, komponował także utwory odbiegające od tego kanonu.

Przykładem jest sławny cykl motetów pięciogłosowych do tekstu *Pieśni nad pieśniami*. Głosy prowadzone są tu niemal na sposób madrygałowy, mówi się, że Palestrina wyraża w tych motetach swoją osobistą wrażliwość.

Nie jest także do końca jasne przeznaczenie tego cyklu motetów, czy były one używane w liturgii, czy raczej służyły do prywatnej pobożności. Jednak jasne jest, że cykl ten wpisuje się w założenia duchowości kontrreformacyjnej, w tym służy uwypukleniu bardziej subiektywnych wątków pobożnościowych i osobistej relacji z Chrystusem przez kontemplację fragmentów Pisma Świętego.

Wykonanie zespołu Hilliard Ensemble, którego skład został specjalnie poszerzony do tego nagrania o dwie kobiety, co oczywiście kłóci się z praktyką liturgiczną czasów Palestriny, podkreśla ten miękki, intymny charakter motetów Palestriny.

Antonina Karpowicz-Zbińkowska

Sfinansowano przez Narodowy Instytut
Wolności - Centrum Rozwoju
Społeczeństwa Obywatelskiego
ze środków Programu Rozwoju
Organizacji Obywatelskich
na lata 2018 – 2030

